
NIESNADNOŚĆ (3) *sb f*

W pisowni łącznej (2), w rozłącznej (1).

e oraz o prawdopodobnie jasne (tak w nie- oraz -ość); a jasne.

sg G niesnadności (1). ◇ A niesnadność (2). ◇ [pl A niesnadności.]

Sł stp, Cn brak, Linde XVI w. s.v. snadność.

Trudność (3) : [Potem poglądnałem ná wślytki prace luckie/ y ná niefnádności [labores hominum, et industrias]/ á pilniem baczył przynich [!] być iáwna zawifć bliźniego. HierWielEccle 4/4.]

niesnadność czego (2): [lawendowa wódka] naprawia y počila/ á zachowawa [...] od niefnadności rufzania członkow z zimney przyczyny FalZioł II 7b, II 9c.

niesnadność ku czemu (1): członkow niedużność y niefnadność khu rufzaniu/ [...] ta wodka barzo dobrze naprawia y leczy. FalZioł II 9c.

Synonimy: niesposobność, trudność.

Cf SNADNOŚĆ